

Nem pánikolunk, nem panaszkodunk - Deák József Németországból

Törő Vanda - 2020-04-16 10:43:39

A [VILÁGGÁ MENTEM](#) sorozatunk korábbi szereplőit most arról kérdezzük, hogyan vannak, miként élik meg a vírusválságot, mit üzennek haza.

fotó:

A müncheni hétköznapiokról [Deák József](#) mesél. Feleségével megpróbálják a lehető legtöbbet kihozni ebből az időszakból, és minden lehetséges módon segíteni másoknak.

Lassan egy hónapja csak itthonról dolgozunk, ami a hétköznapiok nagy részét el is veszi, de a munkába járás idejének megspórolása érezhető a lakáson. Ugyanúgy kelünk-fekszünk, jó része mókuserék a hétköznapioknak, de mégis más. Egy gyár hálózatbiztonsági infrastruktúráját igazgatom, ami a jelenlegi helyzetre való tekintettel leállította a termelést március 23-án. Ez nem jelent kevesebb munkát, sőt inkább többet.

Reggelente a feleségem mindig elmegy sétálni, és hazafelé a környékbeli pékségből hoz friss pékárut, ezzel is segítve a helyi vállalkozások fenntarthatóságát. Igyekszünk odafigyelni arra, hogy segítsük azokat, akik nem olyan szerencsések, hogy otthonról dolgozhassanak, és emiatt a megélhetésük veszélybe került. Többnyire kutyasétáltatókkal találkozok, reggeli kocogókkal, érződik a hetek óta tartó kijárási korlátozás a korábbi reggeli nyüzsgéshez képest.

Délután kicsit többet vannak az utcán a gyerekes családok, de odafigyelnek az emberek a távolságtartásra. Megegy, hogy az emberek összeszólalkoznak a boltban, ha nincs meg a 1,5 méter távolság, vagy azért, hogy miért van kint egy kisnyugdíjas. Pár boltban van kézfertőtlenítő is a bejáratnál, illetve amennyire tudnak, odafigyelnek a védekezésre. Ha valamit online is be tudunk

szerezni, inkább azt preferáljuk. Sok olyan üzlet van, aminek be kellett zárnia a vírus miatt, azonban ők kialakítottak átvevő szekrényeket, ahol érintkezésmentesen át lehet venni a szükséges megrendeléseket.

fotó:

Én heti 1-2 alkalommal mozdulok ki, nagybevásárlásra én megyek általában egyedül, emellett rövid séta, testmozgás a közeli erdőben teszi elviselhetőbbé a bezártságot (ez már lehetőség szerint közösen, személyes kapcsolatot nem tartunk már sajnos 3 hete barátokkal sem, bár nem is a környéken élnek). Manapság ez annyira nem is probléma, a technikának köszönhetően most itt is úgy oldjuk meg, mint korábban az otthoni barátokkal, a családdal.

Volt már példa videókonferenciás társasjátékozástól kezdve ülős beszélgetős sörözésig is. A platform se olyan idegen, hisz a Magyarországon élőkkel már pár éve ilyen módon tartjuk a kapcsolatot, viszont sűrűbben és többet beszélünk a családdal. Nem panielunk, nem panaszkodunk, igyekszünk példát mutatni az otthoniaknak, megnyugtatni, segíteni őket.

Egyszerűen pozitívan állunk az egészhez, szinte mindig friss házi kosztot eszünk, több minőségi időnk van itthon egymásra, valamint magunkra is. Olvasunk, online nyelvet tanulunk, szakmailag fejlődünk, sütünk-főzünk, sorozatokat vagy filmeket nézünk, balkonkertészkedünk, PlayStation-játszunk, szóval megtaláljuk a módját annak, hogyan foglaljuk le magunkat.

Egy kicsit most belassultak a hétköznapiak, amit egyáltalán nem bánok, másrészt ennyit tudok tenni azokért, akiknek még most is munkába kell járni, valamint a beteg emberekért vagy azokért, akik épp a megelőzésért küzdenek. Hálás köszönet és őszinte elismerésem nekik! Kitartást és türelmet mindenkinek!

Bleibt gesund! #StayHome

[VILÁGGÁ MENTEM](#) című sorozatunkban olyanokat mutatunk be, akik hosszabb-rövidebb időre elhagyták Magyarországot, illetve olyanokat, akik külföldről érkezvén Magyarországon próbálnak szerencsét.

